

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 września 2020 roku

Sąd Okręgowy w Poznaniu, Wydział III Karny w składzie:

Przewodnicząca: Sędzia Karolina Siwierska (spr.)

Sędziowie: Sędzia Tomasz Borowczak

Ławnicy: Aleksandra Berezowska, Joanna Trzcielińska-Lorych, Karolina Wilga

Protokolant: sekretarz sądowy Anita Sobczak

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej Poznań Stare Miasto w Poznaniu Pawła Wocha

po rozpoznaniu w Poznaniu na rozprawach w dniach 20. 01. 2020 r., 14. 02. 2020 r., 02. 09. 2020 r.

sprawy:

K. O., syna W. i M., z domu M., urodzonego (...) w G.

oskarżonego o to, że:

I. w dniu 15 lipca 2002 roku na osiedlu (...) w okolicy E. (...) przy ul. (...), działając umyślnie w zamiarze bezpośrednim usiłował pozbawić życia M. Ł. (1) w ten sposób, że przy użyciu nieustalonej broni palnej kaliber 9 mm po uprzednim oddaniu strzałów doprowadził ww. do stanu bezbronności powodując u niego obrażenia w postaci ran postrzałowych prawego uda oraz rany postrzałowej brzucha, której następstwem było uszkodzenie żyły biodrowej i jelita cienkiego oraz wstrząs krwotoczny i utkwienie odłamka pocisku w obrębie stawu biodrowego, obrażenia te spowodowały chorobę realnie zagrażającą życiu, a następnie zabrał w celu przywłaszczenia torbę z zawartością dokumentów w postaci zaświadczenia o wpisie do ewidencji gospodarczej NIP, REGON, dokumenty ZUS, pieczętki, dowodu osobistego, dowodu rejestracyjnego samochodu m-ki O. A., pieniądze z utargu oraz portfel z zawartością pieniędzy oraz radioodtwarzacz m-ki B. o łącznej wartości ok. 15.000 zł na szkodę M. Ł. (1),

tj. o czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 148 § 2 pkt 2 i 4 k.k. oraz art. 280 § 2 k.k. i art. 156 § 1 pkt 2 k.k. i art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

II. w dniu 15 lipca 2002 roku w P. na osiedlu (...) w okolicy E. (...) przy ul. (...), działając umyślnie w zamiarze bezpośrednim usiłował pozbawić życia S. A. w ten sposób, że przy użyciu nieustalonej broni palnej kaliber 9 mm po uprzednim oddaniu strzałów spowodował u ww. obrażenia w postaci rany postrzałowej powłok brzucha bez uszkodzenia narządów jamy brzusznej oraz rany okolicy lewego pośladka, które to obrażenia nie naruszyły czynności narządów ciała ani nie spowodowały rozstroju zdrowia, na czas powyżej dni 7,

tj. o czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 148 § 2 pkt 4 k.k. i art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

1. oskarżonego K. O. uznaje za winnego tego, że w dniu 15 lipca 2002 r. w P., groził M. Ł. (1) natychmiastowym użyciem broni palnej kaliber 9 mm, a następnie działając w zamiarze ewentualnym usiłował pozbawić go życia strzelając do niego i powodując obrażenia ciała w postaci dwóch ran postrzałowych uda i rany postrzałowej brzucha, których następstwem były uszkodzenia wielomiejscowe jelita cienkiego, uszkodzenie żyły biodrowej i wstrząs krwotoczny, które spowodowały chorobę realnie zagrażającą życiu, a następnie zabrał w celu przywłaszczenia torbę stanowiącą własność M. Ł. (1) z zawartością jego dowodu osobistego i innych dokumentów osobistych i firmowych, pieniędzy w postaci banknotów w łącznej kwocie 3.500 zł i bilonu o nieustalonej wartości oraz panel od radia samochodowego marki B. o wartości 1.200 zł – tj. przestępstwa z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 148 § 1 kk i art. 280 § 2 kk i art. 156 § 1 pkt

2 kk i art. 275 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 4 § 1 kk i za przestępstwo to na podstawie art. 14 § 1 kk w zw. z art. 148 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk wymierza mu karę 15 (piętnastu) lat pozbawienia wolności,

2. oskarżonego K. O. uznaje za winnego tego, że w dniu 15 lipca 2002 r. w P., działając w zamiarze ewentualnym usiłował pozbawić życia S. A. strzelając do niego z broni palnej kaliber 9 mm i powodując obrażenia ciała w postaci rany postrzałowej brzucha i lewego pośladka, które nie spowodowały naruszenia czynności narządów ciała i rozstroju zdrowia pokrzywdzonego na czas powyżej 7 dni – tj. przestępstwa z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 148 § 1 kk i art. 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 4 § 1 kk i za przestępstwo to na podstawie art. 14 § 1 kk w zw. z art. 148 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk wymierza mu karę 12 (dwunastu) lat pozbawienia wolności,

3. na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk orzeczone wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności łączy i wymierza mu karę łączną 15 (piętnastu) lat pozbawienia wolności,

4. na podstawie art. 46 § 2 kk w zw. z art. 4 § 1 kk zasądza od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonego M. Ł. (1) nawiazkę w kwocie 100.000 (sto tysięcy) zł tytułem zadośćuczynienia, a na rzecz pokrzywdzonego S. A. nawiazkę w kwocie 50.000 (pięćdziesiąt tysięcy) zł tytułem zadośćuczynienia,

5. na podstawie § 1, § 17 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 5, § 20 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3. 10. 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. R. J. kwotę 1.697,40 zł,

6. na podstawie art. 624 § 1 kpk zwalnia oskarżonego z obowiązku zwrotu Skarbowi Państwa kosztów sądowych, a na podstawie art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych zwalnia go z opłaty sądowej.

Karolina Siwierska Tomasz Borowczak

Aleksandra Berezowska Joanna Trzcielińska-Lorych Karolina Wilga

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	III K 275/19	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie			

<p>wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3 – 8 formularza.</p>				
<p>1. USTALENIE FAKTÓW</p>				
<p>Fakty uznane za udowodnione</p>				
Lp.	Wskazać oskarżonego.	Wskazać czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano).	Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione.	Dowód ze wskazaniem numeru karty, na której znajduje się dowód.
1.	K. O.	Czyny przypisane oskarżonemu w pkt. 1 i 2 części rozstrzygającej wyroku	<p>Pokrzywdzonymi w przedmiotowej sprawie są M. Ł. (1) - właściciel sieci kiosków w P. i jego pracownik S. A. - zatrudniony w kiosku położonym przy ul. (...).</p> <p>W dniu 15. 07. 2002 r. M. Ł. (1) od rana rozwoził towar do swoich punktów sprzedaży. Około godz. 21.00 przyjechał jak co dzień do kiosku przy ul. (...), zaparkował samochód i udał się po utarg do S. A..</p>	<p>Wyjaśnienia oskarżonego- k. 630-632, 1654-1656</p> <p>Zeznania świadków:</p> <p>-M. Ł. (1) - k. 192-195 odpis (...) - (...), 410-411 odpis (...), 788-790, (...) - (...), (...) - (...)</p> <p>-T. P. - k. 56-57 odpis (...) - (...), 228-230 odpis (...) - (...), (...) - 1660</p> <p>-M. G. (1) - k. 53-55 odpis (...) - (...), 233-235, 1660</p>

<p>Odebrał od niego pieniądze, które schował do portfela i zaczął zamykać kiosk. Następnie miał podwieźć S. A. i jego kolegów – T. P. i M. G. (1), którzy czekali w pobliżu kiosku na przystanek autobusowy. Po zamknięciu kiosku wrócił do samochodu, otworzył przednie drzwi od strony pasażera i włożył do środka torbę, w której znajdował się jego dowód osobisty oraz inne dokumenty osobiste i firmowe, a także pieniądze – banknoty w kwocie 3.500 zł oraz bilon o nieustalonej wartości. W tym czasie S. A. poszedł wyrzucić śmieci. Gdy M. Ł. (1) stał przy samochodzie od tyłu podszedł do niego oskarżony K. O.. W ręce trzymał broń palną kaliber 9 mm nabitą nabojami pistoletowymi Makarow owiniętą w reklamówkę. Lufę pistoletu przyłożył do pleców pokrzywdzonego i zażądał od niego wydania pieniędzy. Pokrzywdzony odwrócił się i zaczął się szarpać z oskarżonym.</p>	<p>-S. A. - k. 71-72 odpis (...) - (...), 184-187 odpis (...) - (...), 817-818 odpis 1420- (...), (...) -1680</p> <p>-B. W. - k. 60-61 odpis (...) - (...), 1680- (...)</p> <p>-M. Ł. (2) - k. 161-164 odpis (...) -1400, (...) - (...)</p> <p>-A. K. - k. 58-59 odpis (...) -1370, 238-239 odpis (...) - (...), 870-872, (...) - (...)</p> <p>-Ł. G. - (k. 306-308 odpis (...) - (...), 847-849, (...)</p> <p>-W. R. - k. 380-381 odpis (...) -1481a, 836-837, (...) - (...)</p> <p>-P. E. - k. 261-263 odpis (...) - (...), (...)</p> <p>-M. N. - k. 390-392 odpis (...) - (...), 843-845, (...) - (...)</p> <p>-W. K. - k. 49-50 odpis (...), 216-217 odpis (...) - (...), 866-868, (...) - (...)</p> <p>-A. T. - k. 268-269 odpis (...) - (...), (...)</p> <p>-D. G. - k. 378-379 odpis (...) -1480, 839-841, (...) - (...)</p> <p>-B. D. - k. 965-967</p> <p>-Ł. L. - k. 862-864, 1363-1364, 1418-1419</p>
-------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------	-----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------

<p>Oskarżony krzychał do pokrzywdzonego „dawaj pieniądze, bo cię zabiję”. W pewnym momencie strzelił i zranił pokrzywdzonego w udo. Pokrzywdzony zaczął wówczas krzycheć wzywając pomocy. Usłyszał go S. A. i podbiegł do szarpiących się mężczyzn. Zaczął odciągać oskarżonego. Dołączyli do nich T. P. i M. G. (1). Wszyscy próbowali obezwładnić oskarżonego, bijąc go i szarpiąc. Oskarżony oddał kilka kolejnych strzałów ponownie raniąc M. Ł. (1), a także S. A.. Następnie wyrwał się przytrzymującym go mężczyznom i uciekł z miejsca zdarzenia zabierając ze sobą torbę M. Ł. (1) i panel od jego radia samochodowego marki Blaupunkt o wartości 1.200 zł. Zgubił wówczas czapkę z daszkiem, która została na przednim fotelu pasażera w samochodzie pokrzywdzonego.</p> <p>Na skutek oddanych przez oskarżonego strzałów M. Ł. (1) doznał obrażeń ciała</p>	<p>-pokwitowanie odbioru pieniędzy zabezpieczonych na miejscu zdarzenia w portfelu M. Ł. (1) – k. 587-589</p> <p>- dwie opinie biegłego medyka sądowego – k. 321-323, 341-343</p> <p>- opinia biegłego z zakresu badań broni i balistyki - k. 502-508</p> <p>- opinia biegłego z zakresu genetyki sądowej - k. 600-606</p> <p>- dwie opinie sądowno-psychiatryczne dotyczące oskarżonego – k. 782-785, 1641-1644</p> <p>- karta karna oskarżonego – k. 1742 -1743</p> <p>- opinia o oskarżonym z AŚ w P. - k. 1746 -1748</p>
------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------	------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------

w postaci dwóch ran uda i jednej rany brzucha, których następstwem były uszkodzenia wielomiejscowe jelita cienkiego, uszkodzenie żyły biodrowej i wstrząs krwotoczny, które spowodowały chorobę realnie zagrażającą życiu, a S. A. doznał obrażeń ciała w postaci ran brzucha i lewego pośladka, które nie spowodowały naruszenia czynności narządów jego ciała i rozstroju zdrowia na czas powyżej 7 dni.

Oskarżony K. O. nie cierpi na żadną chorobę psychiczną, ani nie jest upośledzony umysłowo. Ma zaburzenia osobowości. Jest uzależniony od alkoholu i narkotyków. W czasie popełnienia przypisanych mu czynów był poczytalny.

K. O. był ośmiokrotnie karany sędownie – za przestępstwa przeciwko mieniu, dokumentom oraz zdrowiu.

W Areszcie Śledczym w P.

			oskarżony ciszy się dobrą opinią.	
Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Wskazać oskarżonego.	Wskazać czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano).	Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione.	Dowód ze wskazaniem numeru karty, na której znajduje się dowód.
1.	K. O.	Czyny przypisane oskarżonemu w pkt. 1 i 2 części rozstrzygającej wyroku	Oskarżony nie dopuścił się zarzucanych mu czynów w zakresie usiłowania zabójstwa pokrzywdzonych.	Wyjaśnienia oskarżonego- k. 630-632, 1654-1656

2. OCena DOWOdów				
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				
Wskazać L.p. odnoszącą się do faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu.		
	Wyjaśnienie oskarżonego Zeznania świadków Opinie biegłych Inne dokumenty	Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego w części, a mianowicie że był na miejscu zdarzenia, że miał przy sobie broń palną i że podchodząc do M. Ł. (1) zamierzał dokonać na nim rozboju, a gdy pokrzywdzony zaczął się bronić, to postrzelił go w nogę, a następnie oddał jeszcze kilka strzałów z		

broni. W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego znajdują potwierdzenie w innych dowodach – zeznaniach świadków i opiniach biegłych, wobec czego Sąd uznał je za wiarygodne.

Sąd dał wiarę zeznaniom wszystkich świadków przesłuchanych w toku postępowania sądowego, albowiem były jasne, logiczne i zgodne z zasadami doświadczenia życiowego. Świadczyli oni byli osobami obcymi dla oskarżonego (poza B. D.) i nie mieli powodów, aby bezpodstawnie go obciążać i narażać się tym samym na odpowiedzialność karną za składanie fałszywych zeznań. Sąd nie miał podstaw do uznania, że świadkowie celowo podawali nieprawdę, aby wprowadzić organy ścigania i wymiaru sprawiedliwości w błąd. W tym miejscu należy jednak zauważyć, że relacje poszczególnych świadków nie były w pełni konsekwentne i różniły się pomiędzy sobą. Niewątpliwie wynikało to z faktu, że zdarzenie, którego dotyczy przedmiotowa sprawa miało bardzo dynamiczny przebieg i towarzyszyły mu silne emocje, wobec czego trudno je było dokładnie zapamiętać, a następnie precyzyjnie odtworzyć. Poza tym miało ono miejsce 18 lat temu,

	<p>a zatem świadkowie zeznając na rozprawie już go nie pamiętali.</p> <p>Należy dodać, że świadkowie, którzy nie zostali przesłuchiwani bezpośrednio na rozprawie nie mieli żadnej wiedzy na temat niniejszej sprawy, albo podawali okoliczności mające znikome znaczenie. Sąd pominął zatem ich zeznania przy ustalaniu stanu faktycznego.</p> <p>Za wiarygodne Sąd uznał wszystkie sporządzone na potrzeby niniejszej sprawy opinie, albowiem były jasne, pełne i nie zawierały wewnętrznych sprzeczności. Poza tym wiedza, doświadczenie zawodowe i bezstronność biegłych nie nasuwały wątpliwości. Strony nie zakwestionowały żadnej z wydanych opinii, do czego Sąd również nie miał podstaw.</p> <p>Za wiarygodne Sąd uznał również pozostałe dokumenty zgromadzone w aktach sprawy, albowiem ich treść i autentyczność nie budziły zastrzeżeń.</p>	
<p>2.2. <i>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz</i></p>		

niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Wskazać L.p. odnoszącą się do faktu z pkt 1	Dowód	Zwiąże o powodach nieuwzględnienia dowodu.	
	Wyjaśnienia oskarżonego K. O.	Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego, że nie usiłował dokonać zabójstwa M. Ł. (1) i S. A. z powodów, o których będzie mowa w dalszej części uzasadnienia przy omawianiu kwalifikacji prawnej przypisanych oskarżonemu czynów. Sąd nie dał też wiary wyjaśnieniom oskarżonego w zakresie w jakim okazały się sprzeczne z innymi wiarygodnymi dowodami, w szczególności z zeznaniami pokrzywdzonych oraz T. P. i M. G. (1). Zdaniem Sądu wyjaśnienia oskarżonego były realizacją przyjętej przez niego linii obrony mającej na celu umniejszenie jego odpowiedzialności karnej. Z uwagi jednak na fakt, że nie znalazły potwierdzenia w innych dowodach, a także były sprzeczne z zasadami doświadczenia życiowego i logicznego rozumowania Sąd dał im wiarę jedynie częściowo.	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			

	Wskazać punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu.	Przy każdym czynie wskazać oskarżonego.	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej.			
<p>Sąd uznał, że w świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego sprawstwo i wina K. O. w zakresie przypisanych mu czynów nie budzą wątpliwości.</p> <p>Niewątpliwie oskarżony podchodząc do M. Ł. (1) z bronią w ręku zamierzał dokonać na nim rozboju, co wynika wprost z wyjaśnień samego oskarżonego. Pokrzywdzony nie uległ jednak groźbie oskarżonego i nie wydał mu swojego mienia, lecz zaczął się aktywnie bronić szarpiąc napastnika. Wówczas oskarżony celowo postrzelił pokrzywdzonego w udo, jednak nie osiągnął spodziewanego przez siebie skutku, albowiem pokrzywdzony nie puścił go i zaczął krzyczeć wzywając pomocy. D. do nich S. A., T. P. i M. G. (2) i wspólnie zaczęli bić i szarpać oskarżonego. Oskarżony</p>			

nie zamierzał się jednak poddać i chcąc uciec z miejsca zdarzenia oddał kilka strzałów ponownie raniąc M. Ł. (3), a także S. A.. Zdaniem Sądu oskarżony decydując się na oddanie strzałów będąc w bezpośredniej bliskości innych osób i nie mając możliwości precyzyjnego wycelowania broni musiał liczyć się z tym, że może kogoś śmiertelnie zranić. Niewątpliwie oskarżony podejmując decyzję o użyciu broni palnej i strzelając „na oślep” w takich okolicznościach w jakich się znajdował przewidywał, że może kogoś zabić i godził się na to. Podjął taką decyzję, aby uwolnić się, uciec z miejsca zdarzenia i uniknąć zatrzymania i odpowiedzialności karnej za swoje przestępcze działanie. Na skutek oddanych przez niego kolejnych strzałów rannych zostało dwóch pokrzywdzonych. Na szczęście ich rany nie okazały się śmiertelne i po udzieleniu im specjalistycznej pomocy lekarskiej w warunkach szpitalnych wrócili do pełnej sprawności. M. Ł. (1) doznał obrażeń ciała o jakich mowa w art. 156 par. 1 pkt 2 kk, a S. A. z art. 157 par. 2 kk. Oskarżony uciekając z miejsca zdarzenia zabrał ze sobą torbę M. Ł. (1), w której znajdował się jego dowód osobisty, inne dokumenty osobiste

i firmowe, pieniądze (banknoty w kwocie 3.500 zł i bilon o nieustalonej wartości), a także panel radia samochodowego o wartości 1.200 zł. Oskarżony grożąc pokrzywdzonemu użyciem broni palnej, a następnie zabierając w celu przywłaszczenia jego mienie wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 280 § 2 kk. Ponadto niewątpliwie przewidywał i godził się na to, że w torbie pokrzywdzonego może znajdować się jego dowód osobisty, a zatem wyczerpał również znamiona przestępstwa z art. 275 § 1 kk.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał oskarżonego za winnego popełnienia dwóch przestępstw:

- z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 148 § 1 kk i art. 280 § 2 kk i art. 156 § 1 pkt 2 i art. 275 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 4 § 1 kk popełnionego na szkodę M. Ł. (1)

- z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 148 § 1 kk i art. 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 4 § 1 kk popełnionego na szkodę S. A..

Odnosząc się do wniosku prokuratora z mowy końcowej, aby przyjąć, że zarzucane oskarżonemu czyny stanowiły jedno przestępstwo, Sąd uznał, że nie ma ku temu podstaw. W ocenie Sądu

analiza ustalonego w sprawie stanu faktycznego nie prowadzi do wniosku, że oskarżony dopuścił się jednego czynu, który stanowił jedno przestępstwo w myśl art. 11 § 1 kk. Choć przestępcze działania oskarżonego na szkodę pokrzywdzonych były do siebie podobne i zostały podjęte w niewielkim odstępie czasu, to jednak stanowiły realizację dwóch różnych zamiarów i były konsekwencją kolejnych decyzji oskarżonego podejmowanych na miejscu zdarzenia pod wpływem zmieniającej się sytuacji. Były to zatem odrębne czyny stanowiące dwa różne przestępstwa.

Z uwagi na fakt, że w czasie orzekania w przedmiotowej sprawie obowiązywała inna ustawa niż w czasie popełnienia przez oskarżonego przypisanych mu czynów, Sąd na podstawie art. 4 § 1 kk zobowiązany był do ustalenia, która ustawa była dla niego względniejsza. W tym miejscu należy wskazać, że w ww. okresie czasu wyrokiem z dnia 16. 04. 2009 r. Trybunał Konstytucyjny uznał art. 1 pkt 15 nowelizacji z lipca 2005 r. zmieniający art. 148 § 2 kk za niezgodny z art. 118 ust. 1 i art. 119 ust. 1 i 2 Konstytucji RP przez to, że przy jego uchwalaniu nie został zachowany wymagany

tryb postępowania. Stan prawny ukształtowany wyrokiem Trybunału zaczął obowiązywać od dnia 23. 04. 2009 r. Tym samym art. 148 § 2 i 3 kk straciły moc, a opisane w nich czyny należało kwalifikować jako przestępstwa realizujące znamiona art. 148 § 1 kk (wyrok SN z 3. 09. 2009 r. V KO 27/09, wyrok SN z 28. 01. 2010 r. IV KO 137/09, czy wyrok z 22. 09. 2010 r. III KK 39/10 – z którego wprost wynika, że wyrok Trybunału Konstytucyjnego wyeliminował z porządku prawnego normę sankcjonowaną zawartą w art. 148 § 2 kk pozbawiając ten przepis sankcji, co w myśl zasady nullum crimen sine lege poenali przekreślało możliwość stosowania tego przepisu jako podstawy skazania. Nie ulega wątpliwości, że stan prawny jaki wówczas obowiązywał był dla oskarżonego względniejszy niż obowiązujący obecnie z uwagi na zagrożenie karą za przestępstwo z art. 148 § 1 kk (od 8 do 15 lat pozbawienia wolności) w porównaniu z art. 148 § 2 kk (od 12 do 15 lat pozbawienia wolności). W tej sytuacji Sąd w myśl art. 4 § 1 kk Sąd przyjął kwalifikację prawną przypisanych oskarżonemu czynów z art. 148 § 1 kk.

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej.			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania.			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania.			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia.			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			

Wskazać oskarżonego.	Wskazać punkt rozstrzygnięcia z wyroku.	Wskazać punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu.	Przytoczyć okoliczności.
K. O.	1 i 2 3 4	1 i 2 1 i 2 1 i 2	<p>Sąd wymierzył oskarżonemu za pierwszy z przypisanych mu czynów (pkt 1 wyroku) karę 15 lat pozbawienia wolności, a za drugi (pkt 2 wyroku) karę 12 lat pozbawienia wolności. Zdaniem Sądu są to kary adekwatne do stopnia jego zawinienia i społecznej szkodliwości przestępstw, których się dopuścił. Sąd wziął przy tym pod uwagę całokształt okoliczności łagodzących i obciążających.</p> <p>Na korzyść oskarżonego Sąd uznał fakt, że przestępstw usiłowania zabójstwa dopuścił się z zamiarem ewentualnym, a zatem stopień jego zawinienia był zdecydowanie mniejszy niż przy zamiarze bezpośrednim. Na korzyść oskarżonego przemawia również okoliczność, że obu przestępstw dopuścił się w formie usiłowania i że pokrzywdzeni wyzdrowieli i odzyskali pełną sprawność fizyczną. Ponadto oskarżony nie planował dokonania zabójstwa, a jego zamiar miał charakter nagły, powstał pod wpływem impulsu, na skutek aktywnej obrony podjętej przez pokrzywdzonego. Jako okoliczności łagodzące Sąd potraktował również częściowe</p>

przyznanie się oskarżonego do winy, a także bardzo dobrą opinię, jaką ma w Areszcie Śledczym w P..

Z kolei na niekorzyść oskarżonego Sąd uznał jego wielokrotną karalność sądową, która świadczy o jego wysokim stopniu zdemoralizowania i barku poszanowania porządku prawnego. Okolicznością obciążającą był również brak skruchy. Oskarżony nie skorzystał z możliwości przeproszenia pokrzywdzonych i nie wyraził żalu z powodu przestępstw, których się dopuścił.

Z uwagi na wskazane powyżej okoliczności obciążające Sąd wymierzył oskarżonemu kary jednostkowe w górnych granicach zagrożenia. Z uwagi jednak na liczne i istotne okoliczności łagodzące nie zdecydował się na wymierzenie mu kary o charakterze nadzwyczajnym czyli 25 lat pozbawienia wolności o co wnosił prokurator.

Sąd orzekł wobec oskarżonego karę łączną 15 lat pozbawienia wolności jako jedyną możliwą do orzeczenia w myśl art. 86 § 1 kk.

Za celowe i konieczne Sąd uznał zasądzenie od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonych tytułem zadośćuczynienia nawiązek – na rzecz

			M. Ł. (1) w kwocie 100.000 zł, a na rzecz S. A. w kwocie 50.000 zł. Ustalając wysokość nawiązek Sąd uwzględnił rozmiar cierpienia fizycznego i psychicznego obu pokrzywdzonych spowodowanego przestępczym działaniem oskarżonego.
--	--	--	-----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------

5. <i>Inne ROZSTRZYGNIECIA</i> ZAwarte w WYROKU			
Wskazać oskarżonego.	Wskazać punkt rozstrzygnięcia z wyroku.	Wskazać punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu.	Przytoczyć okoliczności.
6. Omówienie innych zagadnień			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę.</p>			
<p>Sąd nie uwzględnił wniosku prokuratora i nie orzekł wobec oskarżonego obowiązku naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonego M.</p>			

<p>Ł. (1). Pokrzywdzony w toku postępowania przygotowawczego odzyskał zabezpieczony na miejscu zdarzenia portfel z pieniędzmi (k. 587-589), a zatem jego szkoda majątkowa obejmowała wyłącznie skradzioną przez oskarżonego torbę z dokumentami i pieniędzmi w kwocie ponad 3.500 zł oraz panel radia samochodowego. Pokrzywdzony skorzystał jednak z ubezpieczenia jakie posiadał w (...), które wypłaciły mu tytułem odszkodowania odpowiednio kwotę 2.818,50 zł (k. 561) i kwotę 2.901,31 zł (k. 564).</p>			
<p>7. <i>Koszty procesu</i></p>			
<p>Wskazać oskarżonego.</p>	<p>Wskazać punkt rozstrzygnięcia z wyroku.</p>	<p>Przytoczyć okoliczności.</p>	
<p>K. O.</p>	<p>5. 6.</p>	<p>Na podstawie przepisów powołanych w pkt. 5 wyroku Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz obrońcy oskarżonego z urzędu - adw. R. J. koszty nieopłaconej pomocy prawnej.</p> <p>Sąd zwolnił oskarżonego z kosztów sądowych i nie wymierzył mu opłaty, albowiem oskarżony nie posiada majątku większej wartości, a z uwagi na fakt wymierzenia mu długoterminowej kary pozbawienia wolności jego możliwości zarobkowe przez szereg lat będą</p>	

	bardzo ograniczone. W tej sytuacji można przypuszczać, że egzekucja tych należności okazałby się nieskuteczna.
6. 1Podpis	
sędzia Karolina Siwierska sędzia Tomasz Borowczak	